

Paul Celan: Was näht / Co zszywa się (tł. Ela Binswanger)

Paul Celan: Co zszywa się

CO ZSZYWA SIĘ
z tym głosem? Co
zszywa ten
głos
z tym, z tantym światem?

Otchłanie
zaprzysiężone są in blanco, z nich
wyłania się
lodowa igła,

połknij ją,

to ty porządkujesz świat,
co liczy się
tak samo, jak liczy się dziewięć imion
wymawianych na kolanach,

tumuli, tumuli,
ty
je dekonstruujesz, pełna życia,
chodź,
pocałujmy się,

uderzenie płetwy,
nieustające,
daje światło zatokom,
ty zaś
rzucasz kotwicę, twój cień
ociera się o ciebie w chaszczach,

przyjazd,
odjazd,

jakiś żuczek cię rozpoznaje,
stajecie
naprzeciw siebie,
gąsienice
przędą wokół was nicianą sieć,

Wielka
Kula
zezwala wam na akt przejścia,

wkrótce
liść łączy swój nerw z twoim,
iskry
muszą przeskoczyć,
w chwili bezdechu,

masz prawo do jednego drzewa, jednego dnia,
to on odczytuje numer,

słowo, z całą swoją zielonością,
wnika w siebie, przesadza się,

podążaj za nim

(tł. Ela Binswanger)

*

Paul Celan: Was näht

WAS NÄHT
an dieser Stimme? Woran
näht diese
Stimme
diesseits, jenseits?

Die Abgründe sind
eingeschworen auf Weiß, ihnen
entstieg
die Schneenadel,

schluck sie,

du ordnest die Welt,
das zählt
soviel wie neun Namen,
auf Knien genannt,

Tumuli, Tumuli,
du
hügelst hinweg, lebendig,
komm
in den Kuß,

ein Flossenschlag,
stet,
lichtet die Buchten,
du gehst
vor Anker, dein Schatten
streift dich ab im Gebüsch,

Ankunft,
Abkunft,

ein Käfer erkennt dich,
ihr steht euch
bevor,
Raupen
spinnen euch ein,

die Große
Kugel
gewährt euch den Durchzug,

bald
knüpft das Blatt seine Ader an deine,
Funken
müssen hindurch,
eine Atemnot lang,

es steht dir ein Baum zu, ein Tag,
er entziffert die Zahl,

ein Wort, mit all seinem Grün,
geht in sich, verpflanzt sich,

folg ihm

Paryż, 10.1.1968, godz. 20:00, z: „Schneepart”, Suhrkamp Verlag, Frankfurt am Main, 1971

z przypisu Barbary Wiedermann (w moim tł.), w „Paul Celan. Gedichte”, 2018: Paul Celan wysłał ten wiersz swojej żonie Gisèle Celan-Lestrange - małżonkowie jeszcze w 1967 zdecydowali się na zamieszkanie osobno - ze słowami: „właśnie napisałem wiersz, na który składają się raczej proste słowa - wysyłam Ci go. Mam ogromną nadzieję, że Ci się spodoba”. Para wymieniła ze sobą 737 listów.